

دولت هوگو چاوز- دولت احمدی نژاد

دو دولت با دو مرزبندی

هدایت احمدی

روزنامه دنیای اقتصاد ۲۶-۲-۸۶ ظاهرا برای دهن کجی به دولت احمدی نژاد تا از سر دشمنی با دولت مردمی چاوز در ونزوئلا مطلبی درباره دولت ونزوئلا و شخص هوگو چاوز منتشر کرده بود. در لابلای این مطلب به ظاهر انتقادی به نکاتی اشاره شده بود که من با رنگ قرمز برجسته کرده و توضیحات خود را به رنگ سیاه بر آن اضافه کرده ام:

- دولت چاوز معتقد است هر چیزی که خصوصی شده باید ملی شود،
- احمدی نژاد اعلام کرده هر چیزی که ملی است - که بر اثر انقلاب بهمن ۵۷ از چنگ غارتگران در آورده شده و به مالکیت عمومی در آمده بود- باید به بخش خصوصی و آن هم بخش خصوصی دلال و غیر تولیدی واگذار شود. (نقل به مضمون).
هوگو چاوز صنعت نفت ونزوئلا را ملی کرد.

احمدی نژاد می گوید "تا ۶ سال دیگر صنعت نفت ایران- صنعت ملی نفت ایران- به بخش خصوصی داخلی و خارجی واگذار می شود (صنعتی که بیش از ۵۰ سال است برای ملی کردنش و ملی بودنش ملت ایران برایش مبارزه کرده است).
چنانچه پیداست عمل احمدی نژاد با عمل هوگوچاوز اختلاف زیادی با هم دارد و به قول معروف و به قول ریاضی دانان اختلاف ۱۸۰ درجه ای و به قول ما کارگران فاصله از زمین تا آسمان.

- یکی مالکیت های ملی و دولتی (نفت، مخابرات، بانک ها و....) که در حقیقت ثروت بیت المال و در واقع ثروت های انباشته شده نسل ها گذشته است به ثمن بخش (قیمت بسیار کم یا مجانی) به بخش خصوصی هم پیمان امریکا می دهد (و داده اند) که گویا وظیفه اصلی اش نابودی تولید و نابودی اشتغال و نابودی صنعت و کشاورزی می باشد.
در ونزوئلا دولت چاوز صنایع مادر و بزرگی، مانند صنایع نفت و مخابرات و بانکها و... را که دولت های دست نشانده و هم پیمان امریکا به غارتگران داخلی و خارجی داده بود دوباره به صاحبان اصلی شان یعنی مردم ونزوئلا بر می گرداند.

خود قضاوت کنید، کدام يك از دولت های فوق حرف شان با عمل شان یکی است و کدام حرف و عمل شان از زمین تا آسمان با هم تفاوت دارد؟ کدامشان زنده باد امریکا ست؟ و کدامشان مرگ بر امریکا؟

کار های هوگو چاوز مرا یاد اوایل انقلاب می اندازد که انقلاب و دولت زیر فشار انقلاب تمام ثروت ایلقانیان ها ، خیامی ها، خرم ها و.... را ملی اعلام کرد و سپس مجلس خبرگان آنرا در قانون اساسی و در اصول متعدد از جمله در اصل ۴۴ قانون اساسی گنجانید. مرا یاد آن روز ها می اندازد که شعار خود کفایی صنعتی و کشاورزی داده می شد و نیرو های انقلابی و مردم انقلابی و تمام کارگران و کشاورزان جهت تحقق شعار استقلال سعی می کردند که هر چه بیشتر تولید کنند و هر چه بیشتر کالا های داخلی مصرف کنند تا هم کارخانه ها و بنگاه ها اقتصادی صنعتی و موسسات کشاورزی بنحو احسن کار کنند و هم مردم و هم کارگران و هم کشاورزان کار و شغل داشته باشند.

مرا یاد همدلی ها و همبستگی مردم می اندازد. و یاد آن زمان می افتم که قرار بود جامعه قسط و جامعه با اختلاف طبقاتی مختصر پیدا شود، با فاصله طبقاتی کم و یا به قول بعضی ها جامعه بی طبقه و یا جامعه بی طبقه توحیدی.

- آن همدلی و همبستگی مردم را تبدیل به تفرقه با اختلاف طبقاتی از زمین تا آسمان کردند. درواز های باز گمرکی بی در و پیکر و واردات ۴۵ میلیارد دلار رسمی و بیش از

۲۰ میلیارد قاچاق و قاچاق پنهان، کارخانه های صنعتی و موسسات کشاورزی در حال خوابیدن و تعطیل شدن است و کارگران شان یا ماه ها است که حقوق نگرفته اند، و یا در حال اخراج هستند.

عده زیادی **۱۰۰ میلیارد تومان** (میلیارد است نه میلیون) و بیشتر وام گرفته اند راست راست در خیابان راه می روند و به ریش ما می خندند، و وام شان را پس نمی دهند) داوود احمدی نژاد **بازرس ویژه** احمدی نژاد).

بیکاران ۱,۵ میلیون نفری سال ۱۳۷۵ تبدیل به بیکاران ۳ میلیون نفری ۱۳۸۵ شده- مطابق آمار رسمی- است^۱.

فقر، فساد، تبعیض، اختلاس، رشوه، اعتیاد و دلالی مواد مخدر افیونی و غیر افیونی و... از سر و کول مردم بالا می رود، رشوه خواری که در گذشته مربوط به عده معدودی می شد در حال حاضر همه گیر شده و بدون رشوه و پول چای، هیچ کاری انجام نمی شود. رشوه خواری، کلاه گذاری از اخلاقیات حسنه شده است و بقول معروف نهادینه شده است.

قرار بود ۴۰۰ هزارتن شکر جهت کسری تولید داخلی و مصرف داخلی در سال ۸۵ وارد شود ولی ۲ میلیون تن (**۵ برابر**) وارد شده است، کارخانه های قند به علت به فروش نرفتن شکرشان نه می توانند دستمزد کارگران شان را بدهند و نه پول کشاورزان چغندر کارشان.

جاده برای **مافیای ۴ نفره قاچاق چای** باز شد. **چهار وارد کننده انحصاری موز** قیمت آن را به ۱۴۰۰ تومان افزایش دادند. هزینه های حمل و رنگ آمیزی بین ۶۵۰ تا ۶۶۰ تومان تمام می شود، از اردیبهشت ماه به بعد نیز هزینه آن کاهش می یابد و به ۵۷۰ تومان می رسد. با این حال موز در حال حاضر کیلویی ۱۴۰۰ تومان عرضه می شود. اینها همه در دولت احمدی نژاد چند وجب قد کشیده اند.

راه توده ۱۳۴ ۲۸,۰۵,۲۰۰۷

^۱ البته آمار غیر رسمی بیکاران که از آمار رسمی به حقیقت نزدیک تر است جمعیت بیکار را بین ۵ تا ۶ میلیون نفر برآورد می کند.